

Sygnatura akt VI W 4274/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2014 roku

sprawy przeciwko I. P. córce R. i Ł. z domu G.

urodzonej (...) w O.

obwinionej o to, że

w dniu 7.07.2013r. o godz. 14.51 we W. na ul. (...) na stacji (...) kierując samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) dokonała kradzieży paliwa (...) 95 w ilości 9.54 l wartości 51,61zł na szkodę (...) S.A

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

*****

I. uniewinnia obwinioną I. P. od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI W 4274/13

UZASADNIENIE

W dniu 7 lipca 2013 r. około godz. 14.51 I. P. przyjechała samochodem marki D. (...) nr rej. (...) na stację paliw (...) S.A. we W. przy ul. (...). Miała ona zamiar zatankowania paliwa. Będąc na stacji I. P. zatankowała 9,54 l benzyny o wartości 51,61 zł. Następnie starannie przetała szyby samochodu. I. P. w tym czasie była zmęczona czynnościami zawodowymi. Mimo, iż była to niedziela dodatkowo uczestniczyła w szkoleniu pt. „(...)”. To sprawiło, iż w trakcie przecierania szyb zapomniała o konieczności zapłacenia za paliwo i odjechała ze stacji. Niezwłocznie, gdy dowiedziała się o fakcie nieuiszczenia zapłaty, w dniu 1 sierpnia 2013 r. zapłaciła za zatankowane w dniu 7 lipca 2013 r. paliwo.

dowód: zawiadomienie o wykroczeniu k. 5;

pokwitowanie k. 6;

materiał video k. 7;

notatka urzędowa k. 11;

zeznania P. Ł. k. 12;

wyjaśnienia I. P. k. 14, 35-36, 50-52;

paragon k. 15;

I. P. ma tytuł naukowy doktora nauk medycznych. Jest zatrudniona w Uniwersytecie Medycznym we W., gdzie zajmuje się działalnością naukową, dydaktyczną i lekarską. Ze swoich powinności wywiązuje się w sposób wzorowy. Nie była karana. Utrzymuje się z wynagrodzenia w kwocie 3000 zł miesięcznie.

dowód: opinia k. 45-46;

karta karna k. 19;

dane osobopoznawcze k. 2;

I. P. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła zgodnie z ustaleniami.

vide: wyjaśnienia I. P. k. 14, 35-36, 50-52;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zawiadomieniu o wykroczeniu, pokwitowaniu, materiale video, notatce urzędowej, zeznaniach P. Ł., paragonie, opinii, karcie karnej, danych osobopoznawczych oraz wyjaśnieniach I. P..

Materiał ten jednoznacznie wskazuje, iż I. P., dotychczas niekarana, uznany lekarz ze sporym dorobkiem naukowym i wynagrodzeniem w kwocie 3000 zł miesięcznie zatankowała paliwo i odjechała ze stacji paliw bez uiszczenia należności, którą uregulowała w późniejszym czasie.

W szczególności Sąd dał wiarę wyjaśnieniom I. P., iż nie działała ona z zamiarem bezprawnego przysporzenia a jedynie zapomniała uiszczyć należność. Wyjaśnienia I. P. w tym przedmiocie odpowiadają zasadom doświadczenia życiowego oraz zebranemu materiałowi.

W istocie, jak wskazuje I. P., podejmowała ona czynności zawodowe w postaci udziału w szkoleniu w dzień przeznaczony do wypoczynku tj. w niedzielę. To niewątpliwie wpłynęło na jej roztargnienie.

Materiał video nie charakteryzuje jej zachowywania jak osoby typowo dopuszczającej się kradzieży. Po zatankowaniu paliwa I. P. jeszcze przez dłuższy czas przebywała na stacji paliw czyszcząc szyby.

Wreszcie nie sposób stwierdzić, iż jako osobie wykształconej w stopniu znacznie przekraczającym przeciętny nie był jej znany fakt monitoringu stacji paliw. W ocenie Sądu jest nieprawdopodobnym by dla kwoty 50 zł, stanowiącej ułamek części miesięcznego wynagrodzenia, zdecydowała się na ryzyko świadomej utraty dobrej opinii wypracowanej w ciągu wielu lat nienaganej pracy.

Także wątpliwym jest sam fakt by uznany lekarz, mający wzorową opinię i osiągający dochód w kwocie 3.000 zł miesięcznie powziąłby zamiar kradzieży paliwa o wartości 51 zł.

Zachowanie, jakie zaprezentowała I. P. w dniu 7 lipca 2013 r., aczkolwiek nie często spotykane, jednak jest odnotowywane w codziennej rzeczywistości. Spotkane są fakty zapomnienia chociażby zamknięcia domu, czy mieszkania przed jego opuszczeniem czy niewyłączenia urządzeń elektrycznych. Przykłady takie można mnożyć. W ocenie Sądu zarejestrowane zachowanie I. P. na stacji paliw, jej opinia oraz niezwłoczne uiszczenie należności nie pozwalają na odrzucenie wyjaśnień wskazujących właśnie na zapomnienie. Tym stanem należy także tłumaczyć drobne rozbieżności jak odnoszące się do konkretnych czynności, które miały być wykonane przez I. P. w tym właśnie dniu. Zmęczenie i roztargnienie z tym związane mogły nie pozwolić I. P. na szczegółowe zapamiętanie wszystkich okoliczności towarzyszących zdarzeniom z dnia 7 lipca 2013 r.

Zamiar kierunkowy dokonania kradzieży tj. zaboru przedmiotu bez uiszczenia należności, jako istotny element strony podmiotowej wybryku z art. 119 § 1 kw stanowi jego znamię ustawowe. Stąd, nie dostrzegając zaistnienia tego znamienia w czynie I. P., na podstawie art. 62 § 3 kpw orzeczono jak na wstępie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw.